

Postacı Gelirken Önü Ne Durdular

– 11caferabi12 · 20 Nisan 2013

Kara bulutlar, çöker omzuma,
Gücendim, bana, hiç acımadılar,
Eski hatıralar, öylece yerin de,
Gitmedi kaderim, ben de durdular...

Bir sürü der de, bir tek şansım yok,
Ayrılık yolundayım, ne den bahtım yok,
Kurulup oturacak, gönül tahtım yok,
Biraz sevgi istedim, ben den çaldılar...

Nehirler coşup, akıp giderken,
Dediler:” Senin ki, birazcık erken”
Bense ağladım, eller gülerken,
Beni böyle dertten, derde saldılar...

Ayna da bu yüzüm, kara bir duman,
Elim de çare yok, hallerim yaman,
Yüzünde ki çizgiyle, pek bahtsız kalan,
Yaz gelir derken, kış ta kaldılar...

Düşmüşüm yoluna, yüreğim tutsak,
Boğazdan geçmez ki, su ile yutsak,
Yalnızlık batağın dan, pek çabuk çıksak,
Yüzeyi göremedim, derinlere saldılar...

Bir demet mor menekşe, biraz da gülden,
Fayda sağlamaz ki, ne gelir kem den,
Gelecekti bir haber, belki de senden,
Postacı gelirken, önü ne durdular...

Veysel Kimene

Sevda Şairi

(Kemal Yenice)

© Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve/veya temsilcilerine aittir.

Şiirlerin izin alınmadan kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına göre

suçtur.

02.09.2012